

[Krag.]

hvis Arbejderne vil bevare deres Sammenhold, kan vi komme helskindede ud af denne Krig. Vi skal ikke give vor Indfyldelse fra os, men bruge den til Gavn for Arbejderne, sagde han.

Nu er det for det første tvivlsomt, om just Arbejdernes Sammenhold er den Tryllestav, som alene besidder Evnen til at frelse os ud af Tidens Ragnarok, men Udtalelsen viser ganske klart, at det er ikke Samfundspolitik, som den højtærede Handelsminister her gaar ind for; det er ikke Samfundssind, der her demonstreres. Det er saamænd den gamle, prøvede doktrinære socialistiske Indstilling, som til syvende og sidst, alle Hensyn i øvrigt tilsidesat, har Stemmekøbet som Endemaal. Derfor siger jeg: Naar et Samarbejde virkelig skal finde Sted, maa det baseres paa gensidig Tillid, og saa maa Regeringen opgive den Moskusoksetaktik, som tidligere altid er anvendt, og som man har præsteret for ganske nylig over for den velbegrundede Kritik i Benzinsagen, som fremførtes. Hvorfor gribe til en Taktik af den Beskaffenhed, at man som med een Mund raaber op: du har handlet saaledes, at alt paa dette Omraade er saare godt, vi er vel tilfredse! Og saa er Forholdet jo det, at mange Tusinder uden for denne Sal er særdeles utilfredse. Derfor har ogsaa den højtærede Handelsminister bestræbt sig for gennem energisk Indsats at fremskaffe Benzin og bøde paa Forsømmelser i lange Perioder forud for Krigen. Den højtærede Statsminister sagde i sin Aabningstale, at det gjaldt om at sikre normale Tilførsler og sikre den normale Handels Fortsættelse. Vi har ikke kendt til normale Tilførsler eller normal Handel i mange Aar, med det Resultat, at nu maa Indkøbene forceres til voldsomt stigende Priser og dermed ogsaa til voldsom Forøgelse af Detailpriserne her i Landet. Importtallet er jo steget fra 113 til 140, medens Eksporttallet kun er steget nogle ganske faa Procent, og man skulde derfor synes, at det gjaldt om at forcere yderligere Importen af nødvendige Varer mest muligt.

Derfor er det ret besynderligt, at den højtærede Handelsminister synes at have mest travlt med at stramme Baandene om Importen ved Overførelse af nødvendige Varer fra Friliste til den bundne Liste. Her angiver man Valutavanskeligheder som Aarsag; og at vort Valutatilgodehavende maatte formindskes i en Tid som denne og af velkendte Grunde, ja, det forstaar enhver.

Men der er Grund til at spørge den

højtærede Handelsminister, om han som kongelig Bankkommissær vil tage Ansvaret for den Oplysning, som under den 7. Oktober blev givet Offentligheden med Hensyn til vor Valutabeholdning. Det blev jo sagt, at den var gaaet ned til 5 Mill. Kr., medens det fra sagkyndig Side er hævdet, at den paa det paagældende Tidspunkt var ikke mindre end 62 Mill. Kr., idet den Gæld, vi havde til Udlandet paa 21 Mill. Kr., jo skulde betales med Varer og det sidste svenske Laan paa 36 Millioner danske Kroner ikke havde passeret Bankbalancerne Konti for udenlandske Korrespondenter. Jeg synes, at en saadan Oplysning, naar den er som paa-staaet i den Grad uoverensstemmende med Virkeligheden, kun er egnet til at skabe Panik.

Den højtærede Statsminister sætter jo sit Haab til, at det skal lykkes at sikre de danske Erhverv Priser paa deres Varer, som svarer til den stedfundne Ændring i Valutafordholdene. Jeg vil af mit fulde Hjerte, og alle i denne Sal vil sikkert med det store, store Flertal uden for haabe, at denne Statsministerens Forventning maa gaa i Opfyldelse, men der er jo ikke meget, der tyder derpaa, og opfyldt vil den ganske sikkert heller ikke blive af Hensyn til de Følger, som den Valutapolitik, vi fører her i Landet, kan faa.

Nu viser det sig, synes jeg, klart, efter at Sterling har fundet et nogenlunde fast Stade, at det var en Kapitalfejl fra Regeringens Side, at den i en Panikstemning forlod Sterlingblokken. Det har jo faaet de alleralvorligste Følger for Eksport erhvervene, betyder vel alene for Landbruget et Nettotab paa mindst 50 Mill. Kr. aarligt. Nu ved vi, at den høje Regering, som ganske naturligt føler sig trykket af den Panikforanstaltning, den ved Krigens Begyndelse foretog, er dybt inde i Overvejelser om, hvordan man skal afbøde denne Ulykke. Vende tilbage til Sterlingkursen 22,40 vil man ikke, nu vel, saa maa man paa anden Maade give det ramte Erhverv Erstatning. Men det tror jeg, jeg med fuld Vished kan forsikre Regeringen om, at direkte Tilskud eller Tilskud under camoufleret Form, som alligevel er et direkte Tilskud, har Erhvervet intet Ønske om.

Men i denne Forbindelse vil vi ikke undlade at paatale den valgte formelle Fremgangsmaade i denne Sag. Man kræver Samfundssind, man kræver tillidsfuldt Samarbejde, men dette forudsætter Aabenhed og Forhandlingsvilje, som ikke er udvist i en Sag saa livsvigtig som Valutasagen, idet Regeringen her har handlet ganske uden